

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/180/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217208318
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217208318.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: SMSCREDITS s. r. o., so sídlom Žilina, DIhá 95C, IČO: 44 769 911, v zast. Advokátska kancelária JUDr. Róbert Hronček, s. r. o., so sídlom Žilina, Národná 10, proti žalovanému: M. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., H. XXXX/X, o zaplatenie 350 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20. februára 2018 č. k. 6Csp/91/2017-37 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 657, § 658 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 111 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) c) d) zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 3 písm. f) l), § 2 písm. a) b) c), § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 8, § 15 ods. 1, § 150 ods. 1, 2, § 149, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2 a § 215 CSP a na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 12. 02. 2014 zmluvu o pôžičke č. 019079/12.02.2014, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli zmluvné podmienky spoločnosti River Euro s. r. o. pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS (ďalej „zmluvné podmienky“). Zmluva bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom internetu a sms správ. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 350 eur a to prevodom na účet žalovaného dňa 12. 02. 2014. Žalovaný sa zaviazal predmetnú pôžičku vo výške 350 eur spolu s odplatom vo výške 35,30 eura vrátiť do 15 dní od poskytnutia pôžičky v celkovej výške 385,30 eura. RPMN bola medzi stranami sporu dohodnutá vo výške 936,22% pri priemernej RPMN vo výške 69,17%. Odplata za poskytnutie úveru predstavovala sumu 35,30 eura. V bode 5 zmluvy žalovaný vyhlásil, že sa pred uzatvorením tejto zmluvy o pôžičke riadne oboznámil s návrhom zmluvy o pôžičke, so zmluvnými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pôžičke a informáciami podľa § 4 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku tvoriacimi prílohu zmluvných podmienok, ktoré boli žalovanému ako dlžníkovi pred uzatvorením tejto zmluvy o pôžičke zaslané doporučené do vlastných rúk spolu s kartou klienta a sú všeobecne sprístupnené na internetovej stránke www.smscredits.eu <<http://www.smscredits.eu>> a v osobnom účte dlžníka, porozumel im, súhlasí s nimi a zaväzuje sa túto zmluvu o pôžičke v znení zmluvných podmienok dodržiavať. Žalovaný dlžnú sumu vo výške 350 eur v lehote splatnosti neuhradil, preto si žalobca uplatnil na zaplatenie túto sumu i s príslušenstvom - úrokom z omeškania, počnúc od 13. 04. 2014 do zaplatenia. Žalovaný sa v priebehu konania k podanej žalobe a jej prílohám nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepopieral. Podľa bodu 2. zmluvných podmienok, zmluva o pôžičke sa uzatvára na diaľku prostredníctvom výmeny krátkych textových správ odosielaných na mobilný telefón (SMS), a to na základe predchádzajúcej žiadosti dlžníka o pôžičku podanej veriteľovi (i) v elektronickej forme prostredníctvom osobného účtu na internetovej

stránke veriteľa www.smscredits.sk <<http://www.smscredits.sk>> alebo prostredníctvom sms správy. Po podaní žiadosti o pôžičku veriteľ informuje dlžníka o schválení žiadosti o pôžičku zaslaním SMS na určené číslo mobilného telefónu dlžníka a súčasne sprístupní dlžníkovi v osobnom účte dlžníka na internetovej stránke www.smscredits.sk <<http://www.smscredits.sk>>, do ktorého sa dlžník môže prihlásiť na základe pridenej karty klienta veriteľa, návrh zmluvy o pôžičke a tieto zmluvné podmienky (ďalej len „ponuka“). Ak dlžník súhlasí s prijatím pôžičky, zašle veriteľovi po obdržaní ponuky akceptačnú SMS. Zmluva o pôžičke je uzavretá okamihom dôjdenia akceptačnej SMS dlžníka veriteľovi. Podľa bodu 3 zmluvných podmienok, pokiaľ dlžník v lehote splatnosti pôžičky poukázal na účet veriteľa len časť istiny pôžičky alebo minimálne odplatu za poskytnutie pôžičky v súlade s bodmi 5. a 6. zmluvných podmienok, požiadal tak veriteľa o predĺženie splatnosti pôžičky, resp. predĺženie splatnosti ostávajúcej nesplatennej časti pôžičky, vrátane predĺženia lehoty splatnosti a odplaty za poskytnutie pôžičky. Veriteľ na znak súhlasu s predĺžením splatnosti pôžičky alebo nesplatennej časti pôžičky odosiela dlžníkovi na mobilný telefón dlžníka krátku textovú správu (SMS), v ktorej uvádza výšku predĺženej pôžičky, sumu a dátum jej splatnosti, pričom dohoda o predĺžení splatnosti pôžičky sa v súlade s bodom 6. zmluvných podmienok považuje za dodatok k zmluve o pôžičke. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi žalobcom ako iným veriteľom v zmysle § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 12. 02. 2014 prostredníctvom diaľkovej komunikácie uzatvorená zmluva o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka a zákona č. 266/2005 Z. z., ktorá je vzhľadom na povahu zmluvných strán zmluvou spotrebiteľskou (žalobca konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti v postavení dodávateľa, žalovaný - fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania v postavení spotrebiteľa). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú zmluvné podmienky. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 350 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s odplatom vo výške 35,30 eura (bod 1 zmluvy o pôžičke) v lehote 15 dní od prijatia pôžičky. Žalovaný túto povinnosť v dohodnutej lehote splatnosti nesplnil. Žalobca, tvrdiac, že lehota splatnosti pôžičky nastala dňa 12. 04. 2014, podanou žalobou žiadal súd o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť mu dlžnú istinu pôžičky vo výške 350 eur spolu s príslušenstvom. Uzatvorenú zmluvu o pôžičke súd vyhodnotil ako platný právny úkon, na základe ktorého žalovanému ako dlžníkovi vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi ako veriteľovi sumu poskytnutej pôžičky spolu s dohodnutou odplatom. V súlade s týmto záverom potom súd, aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, platné a účinné v čase vyhlásenia rozsudku, skúmal, či uplatnený nárok zo spotrebiteľského záväzkovo-právneho vzťahu nie je čo i len sčasti premlčaný, zistenie ktorej skutočnosti potom bráni súdu priznať žalobcovi plnenie voči žalovanému ako spotrebiteľovi, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. je súd povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda, či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom návrhu na začatie konania. V prejednávanej veci z predloženej zmluvy o pôžičke mal súd preukázať, že lehota splatnosti pôžičky bola dojednaná na 15 deň od poskytnutia pôžičky, čo v danom prípade bolo dňa 27. 02. 2014 (pôžička bola poukázaná na účet žalovaného dňa 12. 02. 2014 + 15 dní = deň splatnosti je 27. 02. 2014). Žalobca svoje skutkové tvrdenie o predĺžení lehoty splatnosti pôžičky do dňa 12. 04. 2014 ničím nepreukázal, keď v priebehu sporu do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej neprodukoval žiaden dôkaz preukazujúci, že v danom prípade nastal prípad upravený v bode 3 zmluvy o pôžičke a že žalovanému bola skutočne predĺžená lehota splatnosti pôžičky do dňa 12. 04. 2014. Preto súd, konštatujúc, že splatnosť poskytnutej pôžičky nastala dňa 27. 02. 2014 dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, keď žaloba bola zo strany žalobcu doručená súdu dňa 10. 04. 2017, t.j. po uplynutí lehoty viac ako 3 roky odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky. Na uplatnenie takéhoto premlčaného nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musel súd bezpochyby prihliadnuť a to aj bez návrhu, konkrétne na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi,

vrátane jeho premlčania ako zákonnej prekážky, ktorá s poukazom na 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa bráni priznať plnenie voči spotrebiteľovi, bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v spore plne úspešnou stranou. Nakoľko však žalovanému v súvislosti s týmto sporom preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Splatnosť pôžičky bola pôvodne dohodnutá do 27. 02. 2014. Na základe bodu 6 zmluvných podmienok bola lehota splatnosti pôžičky predĺžovaná. K predĺženiu lehoty splatnosti došlo vždy na základe žiadosti žalovaného a v zmysle uvedeného bodu VOP a po akceptácii tejto žiadosti žalobcom bola lehota splatnosti pôžičky predĺžená a to dňa 03. 03. 2014 do 13. 03. 2014, dňa 13. 03. 2014 do 28. 03. 2014 a dňa 29. 03. 2014 do 12. 04. 2014. Ako je zrejme z sms komunikácie, žalobca vždy v deň splatnosti pôžičky informoval žalovaného, že má posledný deň na úhradu svojho dlhu bez pokuty, prípadne má možnosť predĺžiť si lehotu splatnosti, ak uhradí poplatok, ktorý predstavoval čiastku 35,27 eura. Skutočnosť, že žalovaný zrealizoval platbu, ktorá zodpovedala sume minimálneho poplatku za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky, žalobca vyhodnotil ako jeho prejav vôle smerujúci k predĺženiu lehoty splatnosti jeho pôžičky, ktorú žalobca akceptoval v súlade so zmluvnými podmienkami, ktoré tvorili súčasť zmluvy o pôžičke. Žalobca oznámil sms správou žalovanému, že eviduje jeho platbu za predĺženie lehoty splatnosti a splatnosť jeho pôžičky predlžuje. Zároveň oznámil nový dátum splatnosti pôžičky a tiež sumu nesplateného dlhu, ktorú má žalovaný povinnosť uhradiť. Vzhľadom k uvedenému v súlade s bodom 6 zmluvných podmienok, ktoré boli riadne dojednané a žalovaný sa s nimi riadne oboznámil, došlo na základe žiadosti žalovaného, ktorú uskutočnil žalovaný vo svojom konaní k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky do dňa 12. 04. 2014. Podľa žalobcu došlo k riadnemu predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v zmysle bodu 6 zmluvných podmienok, ktoré boli riadne dojednané a žalovaný sa s nimi riadne oboznámil. Vzhľadom k uvedenému má žalobca za to, že si svoje právo na zaplatenie neuhradenej výšky dlhu žalovaného uplatnil po prvý raz v zákonnej premlčacej lehote žalobou zo dňa 07. 04. 2017 doručenou súdu dňa 10. 04. 2017. Žaloba žalobcu bola teda podaná riadne a včas. Nie je preto možné, aby súd prihliadal na premlčanie nároku alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatneniu alebo priznaniu plnenia voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával v zmysle ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca si podal žalobu riadne a včas a považuje ju za plne dôvodnú a nárok ňou uplatnený za preukázaný. Uviedol tiež, že ak mal súd pochybnosť vo vzťahu k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky, neboli splnené podmienky na rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania, nakoľko súd nevyhodnotil skutkové tvrdenie žalobcu vo vzťahu k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky ako nesporné. Súd nevyzval žalobcu pred vydaním rozhodnutia na prípadné doplnenie tvrdení či dôkazov, ktorými by žalobca preukázal pre súd spornú skutočnosť, že došlo k predĺženiu lehoty splatnosti až do 12. 04. 2014. Keďže súd považoval túto skutočnosť za nejasnú, mal vyzvať žalobcu, aby doplnil ďalšie tvrdenia ohľadne predĺženia lehoty splatnosti. Súd navyiac rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania a žalobu zamietol, čím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a vysvetliť skutočnosť, ktorú súd považoval za nejasnú. Poukázal tiež na záver Ústavného súdu SR prijatý na verejnom zasadnutí dňa 07. 02. 2018, na ktorom prijal záver, že ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 350 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 350 eur od 13. 04. 2014 do zaplatenia a trov konania.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016, ďalej len CSP) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobca podanou žalobou domáhal titulom pôžičky zaplattenia sumy 350 eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 350 eur od 13. 04. 2014 do zaplattenia a trov konania. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. K takémuto záveru dospel z dôvodu, že prihladnuc na ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. posudzoval premlčanie nároku žalobcu ex offa a z dôvodu, že nárok žalobcu považoval za premlčaný, žalobu zamietol.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

7. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

8. Keďže Ústavný súd SR dňa 07. 02. 2018 pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016, publikovanom pod č. 271/2018 Z. z. rozhodol, že ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, keď konštatoval, že na ochranu zraniteľného jednotlivca existujú miernejšie prostriedky, zvlášť formou právnej pomoci, a preto právna úprava nie je nevyhnutne potrebná na naplnenie tohto cieľa, pričom odvolací súd je týmto rozhodnutím viazaný, odvolací súd dospel k záveru, že ak súd prihladol v konaní na námietku premlčania v zmysle ustanovenia § 5b uvedeného zákona, o ktorom Ústavný súd SR rozhodol, že je protiústavné, je potrebné jeho rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a ďalšie rozhodnutie s tým, aby súd prvej inštancie vec opätovne právne posúdil bez aplikácie ex offa námietky premlčania.

9. K námietke žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom, keď súd prvej inštancie rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania odvolací súd dodáva, že súd mohol rozhodnúť bez pojednávania podľa § 177 ods. 1 písm. a) CSP v prípade, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur. Keďže žalovaný bol v danej veci pasívny a k žalobe sa nevyjadril, tvrdenia žalobcu zostali nesporné, preto súd prvej inštancie mohol rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Pre úspech žalobcu v konaní bolo okrem nesporných skutkových tvrdení potrebné, aby svoje skutkové tvrdenia ohľadom splatnosti dlhu aj preukázal dôkazmi, čo však v žalobe neurobil, preto súd prvej inštancie vychádzal z pôvodnej splatnosti uvedenej v zmluve.

10. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil s tým, že súd prvej inštancie vec opätovne posúdi bez aplikácie ex offa námietky premlčania a bude sa zaoberať otázkou splatnosti dlhu žalovaného vo vzťahu k žalobcom v odvolacom konaní predloženým dôkazom. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).